

Și Sfânta Scriptură spune că și prorocii dau sfaturi „după inima celui ce întreabă”.

Nu vreau să te întristez. Dar însuși ai ridicat întrebarea privind contradicțiile în sfaturile părintelui Siluan. Dacă ai fi împlinit cu credință primul sfat, n-ai mai fi dat loc contradicțiilor. Toate acestea sunt acoperitoarea dragoste care se contrazice.

I-am mai spus părintelui Siluan încă un lucru:

– Mi-e foarte greu să scriu sau să vorbesc părintelui Dimitrie când văd că te înțelege în felul lui. El crede că sfaturile noastre se explică prin faptul că suntem interesați a nu-l pierde din Biserica Rusă. Unele din reacțiile noastre el le înțelege nu ca dorința de a-l ajuta, ci mai curând interes.

– *Niciodată nu mi-a trecut prin gând una ca asta. Mie mi-e totuna – Greci, Francezi, Ruși, Evrei. Eu tuturor nu le doresc decât mântuirea. Nici nu m-am gândit vreodată să țin partea Bisericii Ruse. El m-a întrebat ce să facă, unde să meargă, unde să se ducă. Eu i-am răspuns după rugăciune. Dar omeneste nu știu unde, în ce condiții sunt.*

Am socotit necesar să nu-ți ascund cuprinsul convorbirii noastre. Dar însuși vei putea înțelege greutatea poziției părintelui și stânjeneala poziției mele. [...]

Cel cu sufletul dăruit matală, nevrednic întru Hristos mai mic frate,

Ierodiaconul Sofronie.

Sursa: **Arhimandritul Sofronie**, *Nevoința cunoașterii lui Dumnezeu*, editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2013

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului vă puteți abona pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

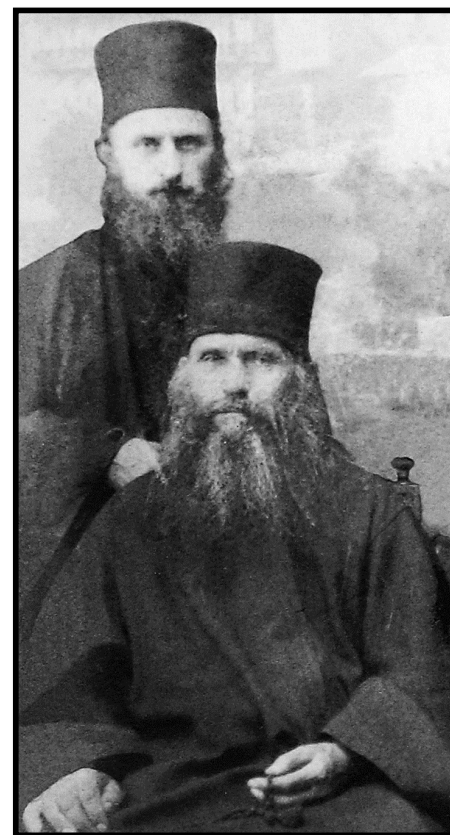

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„În momentul în care omul ajunge la conștiința limitelor sale, atunci se deschide credinței. Își dă seama că nu se mai poate amăgi, nici cu puterea minții și a mușchilor săi, nici cu puterea instrumentelor sale. – Părintele Constantin Coman

Nr. 313 / 22 septembrie 2019

ARHIM. SOFRONIE
SAHAROV

1896 – 1933

SCRISORI CĂTRE D. BALFOUR

ATHOS, 7/20 APRILIE, 1936

Am primit scrisoarea matală în a treia zi de Paști. M-am dus la părintele Siluan, i-am povestit pe scurt esențialul, aproximativ așa:

„Pe părintele Dimitrie l-au primit foarte bine la Athena. Unii i-au propus să locuiască la ei cât voiește, chiar și ani de zile. S-a întâlnit cu niște oameni culți care vor să-l ajute să intre la Universitate, așa încât să poată termina în doi ani. Îi făgăduiesc să îi găsească un mijloc de trai ușor și comod. Pe lângă aceasta, a făcut cunoștință acolo cu mulți oameni deosebiți, cu adevărat nevoitori, cu oameni binecinstitori, și totodată cu înaltă formare teologică. Toate cele pomenite i-au plăcut. Deocamdată a amânat călătoria la Ierusalim. Va rămâne în Grecia”.

Părintele Siluan a răspuns:

– *Ei bine, fie să trăiască acolo cât îi voiește sufletul. Însuși lucrul va vădi toate.*

Astfel, părintele este de acord să trăiești la Athena. Eu m-am gândit: în ochii matală aceasta va fi o nouă contradicție.

Scrii: „Rogu-te, nu mi te împotrivi”.

Nu demult ai fost martor nimicniciei mele, încât acum mi-am pierdut puterea, încumetarea și îndrăzneala să-ți vorbesc despre viața duhovnicească. Mai mult decât oricine, eu merg pieziș, pe căi ocolite. Îndrăzni-voi să-mi deschid gura? Nu-ți ascund, de data aceasta îmi este greu să-ți scriu.

Duminică 6/19 aprilie, din nou m-am dus la părintele Siluan să-i vorbesc despre mata. Voiam să-l încunoștințez ceva mai amănunțit în privința a ceea ce scriseseși. Pe scurt, îți voi înfățișa convorbirea noastră.

Eu:

– Părintele Dimitrie se smintește de contradicțiile din sfaturile și convorbirile și blagosloveniile pe care i le dați: când îl blagosloviți să se întoarcă în Franța, când să trăiască ani de zile la Ierusalim.

Părintele Siluan:

– *Prima dată m-a întrebat, m-am rugat lui Dumnezeu și a reieșit să se*

întoarcă în Franța. I-am spus-o. Observ că nu dorește. Vrea în Grecia; m-am rugat – inima nu se împotrivește. A voit la Ierusalim. Fie, să meargă. De fapt, este ca un copil. Eu, ca o dădacă, l-am ferit de pacoste, să nu-și spargă capul. Dar fie să trăiască în Grecia. O să fie chiar interesant ca experiență.

– Și dacă acea experiență va fi amară?

– *Ce să-i faci!?*

– Părintele Dimitrie socotește că este mai bine dacă va hotărî el însuși în astfel de probleme.

– *Fie, fie. Noi nu-i vom îngrađi libertatea. Bine că măcar a scris acea scrisoare. El doar își caută libertatea; dar nu pentru prima oară văd astfel de cazuri. Unii îți cer sfatul, le vorbești: nu vor să te asculte, le este greu ce le spui; și așa, chiar încep să te dușmănească. Uite, părintele H., de câți ani nu încetează să mi se împotrivească, dar mai înainte îmi urma. Câte cazuri de astea nu sunt!*

– Legătura dintre ucenic și duhovnic este una de bunăvoie, și în acest sens, liberă. Dacă părintele Dimitrie găsește incomod să vă urmeze unele sfaturi și vrea el însuși să hotărască, el de fapt vă slobozește și pe dumneavoastră. Legătura se rupe.

– *El însuși m-a numit duhovnic luiși. Deja nu mai puteam să refuz.*

La tundere, Vlădica mi l-a încredințat în lipsă... Iar acum socotesc că trebuie încă răbdare. Lucrul de la sine se va hotărî.

– Părintele Dimitrie zice că nu este drept a cere duhovnicului povățuiri pentru astfel de amănunte ca, de pildă, unde să trăiești, unde să te duci. Nu se cade să te folosești de duhovnic ca de un oracol.

– *Cum de asemuiește el rugăciunile noastre cu oracolul? Ieftin ne-a mai prețuit. Fie să trăiască după sine, precum voiește. Experiența îl va învăța. Și-a pierdut credința, iar fără credință nu va afla folos. E ca în cântecul despre Luca: „La tine venit-am după sfat, cumetre...”*

– Părintele Dimitrie mă roagă „să nu mă împotrivesc lui”.

– *Ce nevoie avem să ne împotrivim? Scrie-i că nu-i vom schimba hotărârea. Când am văzut că nu voia să asculte sfatul, la sfârșit i-am spus că fie să trăiască acolo unde voiește, doar să se păzească, să-și trăiască monahismul. Vremile sunt grele. Am văzut că dacă te porți cu el aspru se va răzvrăti.*

Mi-am amintit: „Învățătorule, ce voi face? Domnul: Poruncile știi. Tânărul: Învățătorule, acestea toate din tinerețe le știu. Spune-mi ceva mai mult. Domnul, iubindu-l, a zis:

Vinde-ți averile... și urmează Mie”. Dar el, posomorându-se s-a dus întristat.

Din Pateric: La marele Pimen a venit un frate să-i ceară binecuvântare de a găti o cină a dragostei pentru frații monahi. Cuviosul a binecuvântat. Fratele mai în vârstă al cuviosului Pimen, Avva Anuv, auzind, l-a muștrat pe Pimen pentru sfatul necălugăresc. Altă dată a venit același frate către cuviosul Pimen. Sfântul, acum în prezența lui Avva Anuv, îl întreabă: Pentru ce ai venit rândul trecut? Răspuns: Pentru cutare și cutare. Cuviosul Pimen: am spus-o din greșeală. N-am luat aminte la ce îmi spuneai, nu este lucru călugăresc să pregătești o cină a dragostei. Nu o mai fă. Fratele, întristat: Eu altceva nu știu să fac – și a plecat. Atunci Avva Anuv: Iartă. Cuviosul Pimen: Am văzut că el nu va face ascultare dacă îl voi opri, de aceea l-am și blagoslovit, ca să o facă cu sufletul împăciuit”.

La Sfântul Antonie au venit niște frați să-l întrebe: Cum să ne mântuim? Marele Antonie: Faceți așa și așa. Ei au răspuns: Nu putem. Cuviosul Antonie: Faceți atunci așa și așa. Iarăși răspunsul: Nu putem. A treia oară sfântul: Ei, atunci faceți așa și așa. Răspuns: Nici aceasta nu putem. Cuviosul Antonie, către ucenicul său: Fierbe-le niște legume, și slobozește-i în pace.